

כמעשה שאר הגויים ממשפחות האדמה, וראוי לנו להתנהג כפי שרשנו וכראוי להיותנו גדולים במעשה בתכלית ההבדלה וריחוק מן יתר בני אדם, למען יכירו וידעו כי לא כצורם צורנו, גאווה כזו מותרת, דזו היא גאווה הנרצית מד' שיזכור כל היום בכבודו ובמעלתו להתנהג עצמו בו כפי הנאה להתנאות לערכו ערך גבוה עליו, וכבר אמרתי פעמים אם יזכר אדם מעלת ישראל היותו נשגב ממלאכי השרת, איך יתכן לו לעסוק בהבלי עולם ולילך בתר גאווה, הלוא יבוש מעצמו ויאמר, אנכי כי נשגב ממלאך ואני מגואל במעשי, ומלאכי השרת הם כולם אהובים וברורים זכאים".

ז. לדרכם של אנשי אמונה בתקופתנו

הסוגיות הללו שייכות מאוד לתקופתנו ולמשבריה. נמצאים אנו בעיצומה של מלחמת-תרבות, במאבק על תודעתו הלאומית של עם-ישראל והערכים על-פיהם ינהל את חייו. מתנהלת מערכה שלמה, העוסקת בהשפלת רוח העם וביצירת תודעה בקרבו כי הוא 'עם ככל העמים', ופסגת שאיפותיו היא לבנות 'מדינת כל אזרחיה', ולנהל סדרי כלכלה ובטחון תקינים. זהו נסיון להנמיך את הדימוי העצמי של העם ולהשכיח ממנו את היותו עם ד', המעותד להקים 'ממלכת כהנים וגוי קדוש' ולהאיר את העולם כולו באור ד'⁵².

בעת כזו, תפקידם של אנשי לב ורוח להשיב את גאותם של ישראל שניטלה מהם, להשיב לאומה את הכרת ערך עצמה כ"גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אלי" (דברים ה, ז) ולו "חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים" (שם שם, ח), ואת האמונה בחיים האלקיים שבקרבה ובאפשרותה להנהיג את כל החיים הלאומיים והפרטיים על-פי סגולה עליזנה זו.

הכרה זו של העם בערך עצמו תיבנה מתוך שחדורים יהיו אנשי האמונה ב"אמונה באורה האלקי של כנסת ישראל, שהוא לה סגולה עצמית שלא תזוז ממנה בכל חליפות הזמנים", גם "בעת אשר רמיסת קודש וזלזול דת יראו בכל תוקף ועז". אמונה זו היא מיסודות התורה-הגואלת ונצרכת היא לאומה בעת זו כאויר לנשימה.

הרב זצ"ל פעל בכל כוחו לברר את ערכם של ישראל ולמלא את האוירה הציבורית במושגים של סגולת-ישראל ושל הערך האלקי של האומה, ארצה ותחייתה. פעולה זו נמשכה גם על-ידי רבנו הרצ"ה זצ"ל, עד שבימיהם גם אנשים רחוקים מאמונה ומיראת-שמים הרגישו ש'יש אדם גדול שמאמין בנו, שמעריך אותנו אחרת לגמרי ממה שאנו מעריכים את עצמנו'. החפצים להיות מתלמידיהם, להמשיך את דרכם

52 עי' 'צדיק באמונתו יחיה', עמ' רמב-רנח.

ולאחוז בשיפולי גלימות עמו, וביכולת התעלותו ורחבה", אך העיסוק בזה ההתישבות בחבל-קו נוצרה בה מציאות חיה עקלאות פורחת וכלכלר מציאותה היוותה קריאה התרבות הנכרית המשתל עקירת חבל-קטיף וסימפטום להתדרדרות נבחרתנו', - התדרדרות א בתחומים רבים בחיינו הי שעה זו היא שעת מב התמלאות בקצף, בו נפילה. המחשבה כי ניתן היא מחשבה פרימיטיבי האמיתית לרוחה של האו אמונתנו בשורש האלקי להתעלות לחיות על-פי הנחוץ לה ביותר הוא ה בחייה החיצוניים, אלא המצב ולהשבת גאותן ע לכך שרומסים ומבזים להתרומם לתודעת השלי המחלה, וכמה נחוצה ל לאומה כולה מצוי בידו תלויה בו. יש בכח המ ישעיהו, שגם כאשר מור כך מתרומם במסירות-נב כל דרכנו במהלך הי האור נגד החושך. הצטר

ולאחוז בשיפולי גלימותיהם, נקראים להתמלא באמונה זו, - אמונה בקב"ה ובישראל עמו, וביכולת התעלותו של הדור הזה. זה אמנם "מקצע גדול בתורה, וחכמה עמוקה ורחבה", אך העיסוק בזה הוא יעודנו ולכך נוצרנו.

ההתישבות בחבל-קטיף היוותה דוגמא בזעיר-אנפין למדינת-התורה העתידה. נוצרה בה מציאות חיה של התישבות אידיאלית המיוסדת על טהרה וחיי קודש, פיתוח חקלאות פורחת וכלכלה מצליחה, מתוך גדלות של תורה, אמונה וקדושה. בעצם מציאותה היוותה קריאת כיוון והוראת דרך לכל חיי העם בארץ, ומאבק חיובי כנגד התרבות הנכרית המשתלטת עלינו וממלאת את המערכות הממלכתיות.

עקירת חבל-קטיף היא חלק מהמאבק על הרוח והתרבות הישראלית, ביטוי וסימפטום להתדרדרות בדעת העם את ערך עצמו ונסיגה מהאידיאל העליון של 'אתה בחרתנו', - התדרדרות אשר החלה עוד קודם לכן ב"רמיסת קודש וזלזול דת" שהופיעו בתחומים רבים בחיינו הלאומיים.

שעה זו היא שעת מבחן גדולה מאוד לנאמנותנו לתורתנו, ליעודנו ולשליחותנו.

התמלאות בקצף, בזעם וביאוש מזיקה לכל המצב הכללי, ומוסיפה נפילה על נפילה. המחשבה כי ניתן להילחם באידיאולוגיה על-ידי עקירת ישובים והריסת בתים היא מחשבה פרימיטיבית, הדומה למלחמה בתורה על-ידי שריפת ספרים. הנזק האמיתי לרוחה של האומה ייגרם אם כתגובה לעקירה הנוראה ניטוש, חלילה, את אמונתנו בשורש האלקי של האומה החי בה גם במצבי ירידתה, וביכולת הגנוזה בה להתעלות לחיות על-פי גובה נשמתה. דוקא כעת, כשהאומה נשפלת ברוחה, הדבר הנחוץ לה ביותר הוא האמונה בכוחה, והערכתה את עצמה לא על-פי מה שמתגלה בחייה החיצוניים, אלא על-פי סגולתה הפנימית. מתוך כך יולדו בה הכוחות לתיקון המצב ולהשבת גאותן של ישראל. בשעה שהחושך המכסה את האור הפנימי מביא לכך שרומסים ומבזים אותנו ואת משנתנו, דוקא אז נתבעים אנו יותר מתמיד להתרומם לתודעת השליחות, - לראות מתוך הנפילה הנוראה הפוגעת בנו כמה גדולה המחלה, וכמה נחוצה לאומה הרפואה העליונה של השבת הכרת ערכה. סם החיים לאומה כולה מצוי בידינו, ועל-כן ערך שליחותנו עולה, והוא נעשה דבר שהנשמה תלויה בו. יש בכח המשבר לרומם אותנו ולהביאנו לאחוז בשיפולי גלימתו של ישעיהו, שגם כאשר מורטים ומבזים אותנו אינו שוכח את מעלתם של ישראל, ומתוך כך מתרומם במסירות-נפש לתפקידו הכללי.

כל דרכנו במהלך הקץ-המגולה היא דרך של מסירות-נפש, קידוש-השם ומאבק האור נגד החושך. הצטרפותנו למפעל הציוני לא באה מפני שבפועל היה שלם, אלא

י להיותנו
עו כי לא
ם בכבוד
ר: אמרתי
לו לעסוק
ולאך ואני

יצומה של
פיהם ינהל
יעה בקרבו
לנהל סדרי
שכיה ממנו
זעולם כולו

יטלה מהם,
'(דברים ד, ז)
ם שבקרבה
נה זו.

נה ב"אמונה
בכל חליפות
מונה זו היא

יה הציבורית
ה. פעולה זו
קים מאמונה
אחרת לגמרי
ך את דרכם

מפני שידענו שהתוך שבתנועה הציונית, הוא קדוש ואלקי, וצפינו את העתיד להיוולד משיבת העם לארץ - 'ממלכת כהנים וגוי קדוש'. בהצטרפנו לתנועת השיבה לארץ ידענו שהרעיון הציוני, המיוסד על ערכים חילוניים, אינו מודע לערכה האלקי של האומה, ומסילוף זה עתידים לצמוח קלקולים גדולים⁵³, ובכל זאת, לאור הכרת 'התוך' והנוולד⁵⁴, התמסרנו לתפקיד העצום של הארת דרכה של התחיה וחשיפת ערכה האלקי הפנימי.

אם כעת, כשאנו רואים את ההתדרדרות שבאה עקב נמיכות הרעיון החילוני, אנו מגיעים למסקנה כי המדינה איבדה את ערכה, וכל שלמדנו על סגולת-ישראל הקיימת גם ברשעים, אינו מתיחס לדור הזה, ו'עם רשעים כאלו אין לנו עסק ושותפות' - הרי זו נפילה נוראה, - נפילה לאנשי האמונה שאינם מתרוממים "מעל שפלות החיים הגסים והמוגבלים ההולכים קדורנית בזעפם העגום", ונפילה לדור כולו, שאין מי שמאמין בו, מעריך אותו ומכיר בסגולתו.

דרך כזו מחזקת את כוחות השלילה, המצפים לתגובה כזו - 'שיפסיקו תלמידי הרב קוק, ה'משיחיסטים', לדבר על הערך האלקי של האומה, על שאיפותיה האלקיות להקים 'ממלכת כהנים וגוי קדוש' בכל מלוא רוחב ארצנו, ויניחו לנו להקים 'מדינת כל אזרחיה' ולהיות 'עם ככל העמים', ובכך ישחררו אותנו מכל המעמסה האידיאולוגית שלהם⁵⁵.

מבט כזה מצד אנשי האמונה שבדור מהוה משבר נורא, משום שבית-מדרשה של התורה-הגואלת נועד לזרוק נשמה בגויה, לטהר ולקדש את הגוף הלאומי כולו, וכשהוא נוטש את תפקידו הרי זו עזיבת הנשמה את הגוף, ואסון זה יורד עד אושיות קיומנו. נבחנים אנו בזה, אם שואפים אנו להיות 'נושאים את הדור בנשמתנו, בחפצנו ובמחשבתנו', או שמא להיפך - החברה היא הנושאת אותנו ואנו מעריכים את עצמנו על-פי מה שהקו הנמוך השולט בה מעריך אותנו, וכשאין הוא מוצא לאידיאולוגיה שלנו זכות קיום והשפעה אנו נעלבים ומתנתקים.

הפסוקים ודברי חז"ל אודות דרכו של ישעיהו הם נבואה שנצרכה לדורות, להורות דרך לאנשי אמונה בשלבי צמיחת התחיה. אמנם איננו נביאים, אך בני נביאים אנו

53 עיי' לקמן 'נשמה לעם עליה', עמ' עו.

54 עיי' לקמן 'נשמה לעם עליה', עמ' צט.

55 ואכן, ביום בו פונתה עצמונה ת"ו נכתב מאמר על-ידי אחד מראשי האידיאולוגים של השמאל, המבשר בתרועת-נצחון כי תמה האידיאולוגיה של 'אתה בחרתנו', העוסקת בשאיפות אלקיות ומשיחיות ולא מניחה לנו לחיות חיים נורמליים ככל עם ולשון.

והננו באים
ולמופתים
של ישראל
נגעי עור⁵⁷
הקודש.

כנגד הו
את הגבור
בערך חי
ורבותינו ז

56 עיי' רש"י ז

57 מאמרי הר

איזה נצוצי

תוכל לנו כ

הללו, נגעי

שלית בהו

והננו באים אל תפקידנו מכח שליחותו של הרב, "אנכי והילדים אשר נתן לי ד' לאתות ולמופתים בישראל" (ישעיה ח, יח)⁵⁶. מגמתה של התורה-הגואלת היא להשיב את גאותם של ישראל, להשיב את האמונה שדרך ד' תצליח ושכל נפילות הדור בשלבי התחיה הם נגעי עור⁵⁷ בלבד, ומוכשר ומסוגל הוא דורנו להשתית את חייו הלאומיים על יסוד הקודש.

כנגד החולשה והרפיון האוחזים ברוח ישראל נוסיף אנו אמונה, והיא אשר תחולל את הגבורה. ניקח על עצמנו להשלים את היסוד שכה חסר בדור - אמונת האומה בערך חייה. נלך בדרכם של משה, ישעיהו, חכמי התורה-שבעל-פה לדורותיהם ורבותינו זצ"ל, ובכך בעזרת ד' נכריע לטובה את הדור כולו.

56 עיין רש"י שם.

57 מאמרי הראיה, 'ירושלים', עמ' 300: "התחיה החדשה, שהחיתה מעט את צעדיה, לקחה לה למנה איזה נצוצי חיים של עוז, אבל לא יכלה להכחיד את הרקב הפנימי המכלה את זה שמבלעדיו לא תוכל לנו כל עוצמת רוח ליתן פרי תנובה - את גאון הקודש. אמנם לא נגעי נשמה הם מראות-נגעים הללו, נגעי עור המה. בתוכיות נשמת עם קדוש, נשמת אלקים חיים בוערת בעז גבורתה, ואע"ג שלית בהו הימנותא איקרו בני ובמקום אשר יאמר להם: לא עמי אתם - יאמר להם: בני אל חי".

לך ד' הממשלה / הרב שלמה אבינר

הרב שלמה אבינר מתייחס להקמת ממשלת בנט-לפיד המתקמת: "ראש הממשלה צריך לייצג את האומה, כשהאומה כולה או רובה, רוצה בו, ולא מי שמגיע לתפקידו, על ידי תרגילים פוליטיים לא ישרים"

שאלה: כיצד להתייחס למהפך הפוליטי של ממשלת שמאל?

1. קודם כל, אנו לא ימין ואנו לא שמאל. אנו יהודים. אנו עבדי ד'. אנו רואים את הטוב בכל אדם. אנו מצטערים שאין ממשלה שכוללת את כל היהודים. נקווה שבעתיד, תתרבה האחדות.

2. פעם ראשונה בהיסטוריה של מדינת ישראל, יש ראש ממשלה עם כיפה, ראש ממשלה דתי. זה מתאים למדינה שתהיה יסוד כסא ד' בעולם. כמובן, אין זה קנה מידה מספיק לבחירת ראש ממשלה, אלא מי שיביא הכי הרבה טובה לאומה.

3. ואכן יש קושי במצב העכשווי, שראש מפלגה קטנה עומד בראש המדינה. הרי ראש הממשלה צריך לייצג את האומה, כשהאומה כולה או רובה, רוצה בו, ולא מי שמגיע לתפקידו, על ידי תרגילים פוליטיים לא ישרים. נקווה שגם זה יסתדר. הז"ל אומרים שאדם העולה לגדולה, עוונותיו מתכפרים. כמובן בתנאי שעושה תשובה.

4. בכלל, יש לדעת, שכל ממשלה שעולה לשלטון, "מתמרכזת", כלומר נוטשת עמדות קצה ומתקרבת לקונצנזוס הכללי של האומה.

5. כמובן, מאת ד' הייתה זאת, וכמובן אין זה משתחרר אותנו מאחריות. הנה רחבעם לא רצה לשמוע אל העם, ועקב זה ירבעם קיבל מעמד, והפסוק אומר שלכל זה הייתה סיבת מאת ד'.

6. אחרון אחרון חשוב. העולם הזה מסובך. גם הווייתנו הלאומית מסובכת – ויעידו על כך חורבן בית ראשון וחורבן בית שני. עתה המצב יותר טוב לאין ערוך. אשרינו שזכינו למדינה, ועם כל זה – על אף כל הסיבוכים – אחכה לו. השם יברך את ממשלתנו, כי זו ממשלת מדינתנו.

חזק ואמץ בארצנו ומדינתנו.

הרב אבינר: "צריך להציל את המדינה"

מאמר שפרסם הרב אבינר הביא רבים לפרש אותו כתמיכה בממשלת בנט-לפיד. כעת הוא מבחיר: "ניצול ציני של פוליטיקאים דמגוגיים המסרסים דברי הזולת ללא בושה, כמו בעניין שלנו"

אחרי המאמר שפרסם הבוקר (חמישי) באתר סרוגים, הרב שלמה אבינר מפרסם הבהרה לפיה הוא אינו הביע תמיכה בממשלת בנט-לפיד אלא רק אמר שאם זו עובדה מוגמרת אז אין להתניאש אלא להמשיך ולהילחם בה.

במענה לשאלה שקיבל בעקבות המאמר, השיב הרב אבינר: "חס וחלילה, כתבתי עשרות פעמים שזה נורא. רק כתבתי שאם זה יקרה, זו לא סיבה להתייאש ולעמוד מן הצד, אלא יש להמשיך להיאבק ולבנות, זה נקרא הכשל הלוגי של שלילת המורכב: אם הממשלה המוצעת עולה לשלטון אזי או שהכל גן עדן עלי אדמות, או שהכל גיהנום גמור, ויש לפרוש מן המדינה. גם בעבר בזמן התנ"ך היו מלכים רשעים, ובכל זאת לא התייאשו"

הרב אבינר הוסיף כי "גם היום, אם ממשלה זו תיבחר לא נתייאש, כי אנו יודעים שבסוף תצא ממנה ממשלה כהוגן, כדברי המהר"ל – שמתוך מלכות בלתי קדושה תצמח מלכות קדושה".

הרב אבינר התייחס לשיח המורכב ואמר: "לומר שהאמירה- "אין להתייאש מממשלה טמאה כי ממנה תצא ממשלה טהורה" שווה לאמירה- "אנו תומכים בממשלה טמאה"- זוהי שטחיות מאכזבת של אלו הרואים הכל בשחור – לבן, או ניצול ציני של פוליטיקאים דמגוגיים המסרסים דברי הזולת ללא בושה, כמו בעניין שלנו".

בנוגע להרכב הממשלה אמר הרב אבינר: "ודאי שזו ממשלה טמאה נגועה בארבע מראות טומאה, כפי שברור מתוך הצהרותיהם ומתוך עברם הפוליטי: אלהית – כי נמצאים בה כופרים רבים. מוסרית – בגלל הכיוון הפוסטמודרני החריף של רלטיביזם מוסרי, כגון הריסת המשפחה הטהורה והנורמלית, האבא, אמא, בן, בת, או האנטי נטליזם. דתית – חורבן התורה, השיבות, הרבנות הראשית, הגיור ועוד. הם מצהירים על כך באופן גלוי, על הרס שיטתו של היהדות. לאומית – חורבן הארץ, הצבא וההתיישבות. מפלגה ערבית בקואליציה תביא נזק בלתי ישוער וכבר הובטחו להם 53 מילארד".

הרב אבינר שב והדגיש כי "כמובן המצב קשה אך לא אבוד. אפילו הרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל יתיאש מן הרחמים. אפילו על חולה במצב הנראה חסר תקווה- הרופא ילחם עד הרגע האחרון. וכבר היו דברים מעולם של הצלה במקרים קשים".

"לסיכום, המשיך הרב אבינר, "אל ייאוש. אל ייאוש כפול. אם תקום ממשלה רעה זו, אל ייאוש מן המדינה. ומאידך, אל ייאוש מהמאבק נגד ממשלה רעה זו, בכל האמצעים הלגיטימיים ובמסירות נפש גדולה למען עמנו, מדינתנו ותורתנו. לא מלחמה של ייאוש אלא מלחמה של אמונה וגבורה. אכן אם אבא מות- אין זה סוף העולם, אבל ודאי יש לעשות הכל כדי להצילו".

ב"ה בינתיים הממשלה המוצעת עדיין עומדת על כרעי תרנגולות. בנפשנו הוא, מדובר בקודחים חור בספינת היהדות, או ליתר דיוק ארבעה חורים. חזק ונתחזק למען מדינתנו היקרה".